

8

- 4 Moderní Tomáš
- 7 ZMT 11. 4.: O vesmíru s V. Witzanym
- 8 Noc kostelů 7. 6.
- 11 Jak dále se synodalitou?
- 13 Nová socha u KCMT
- 16 Z farní charity: Odmítání péče

4

Svoboda v Kristu?

Svoboda je někým pojímána jako možnost volby mezi dobrem a zlem, pro jiné je to volba mezi dvěma možnostmi, pro další je to jen jednoduché „nic nemusím“, ale co je vpravdě svoboda v Kristu? Nedělám si teď nárok ani na definici, ani na vyčerpávající pojednání, ale jistojistě je jeden klíčový aspekt kromě dalších, který stojí ve velikonoční době za zmínku.

Vtělený Kristus jako darovaný lidstvu, aby zahlédlo a potkalo se exkluzivním způsobem s Boží Láskou (Jan 3,16) je opravdu skrz naskrz veden principem „miluji“, a žádným jiným. Jestliže připustíme tuto skutečnost do vlastního života a akceptujeme, že jako lidé existujeme z lásky a opravdovým naplněním našeho života je láska, pak tento stav „milován/a – milující“ je jediným motivem, a chceme-li povinností života. No fuj, slovo povinnost, kdo ho má rád? Nebo lépe poslušnost, to zní stejně, ne? Ale vždyť je to jedno, jak to zní, podstatné je, co to znamená. A ono to znamená jednoduché.

„Láska má svoje pravidla“

Láska má svoje pravidla a „Láska je onen motiv, který některé věci vyžaduje možná lépe, bez nichž vlastně neexistuje“. (Jan 12,24) Láska totiž prahne po rozmnožení, ne po potvrzení, a proto je ochotna jít až do krajnosti. Svoboda v Kristu je jednoduše realizace novozákonního přikázání lásky (Mk 12,29-31) v kontextu života kohokoli z nás. Pravou „Lásku“ si nelze zasloužit, nelze ji koupit, nelze ji vynutit. Lze ji jen darovat a přijmout a je vždy volbou „Dobra“, které bude obecné, a nikdy to není volba mezi dobrem a zlem. Proč? Protože Zlo = smrt a vražda

se nikdy nevolí. Svoboda v Kristu je plné vědomí volby dobra, pro které mi tato svoboda byla dána, abych ji z Lásky učinil. Ano, zní to jako protimluv, ale není. Svoboda nastává, když pochopím srdce Tvůrce a přijmu Jeho úmysly za své. Taková svoboda pak nutně volí dobré, a přitom nikoli z vnějšího donucení, ale ze zdravého poznání či náhledu. Jednoduše tak trochu jako Bůh či jako Jeho obraz? (Jen pro jistotu – Gal 5,13)

Michael

Hleďte Hospodina, hledejte pokoru

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, překvapil mě následující verš z knihy Sofoniáš 2,3: „Hleďte Hospodina, všichni pokorní země, kdo jednáte podle jeho práva. Hleďte spravedlnost, hledejte pokoru...“ Celý křesťanský život jsme konfrontováni s tím, že člověk – tedy každý z nás – je pyšný.

A opakem pychy je pokora, o kterou máme usilovat. Vždy jsem to brala jako strašák, ano, přiznávám, že jsem pyšná a snažím se být pokorná, ale nejde mi to. Překvapilo mě, že pokora se dá hledat. Že se bere vlastně za normální, že ji člověk nemá a má ji hledat. A kde ji vlastně lze nalézt? Myslím, že lze nastavit něco jako GPS navigaci a pomocí ní pokoru najdeme. Můžeme se opřít při svém hledání o sku-

tečnost, že Kristus skrze víru přebývá v našem srdci (srov. Ef 3:17). Tak a jsme doma.

Na nás je, dát si práci sami se sebou a pravidelně každý den (nejlépe hned ráno) nastavit směr do svého nitra. Tam je Bůh, tam na nás čeká a my můžeme ve ztišení přijít do nejhlubších vrstev svého já a setkat se s Ním, přebývat s Ním, naslouchat Mu nebo jen tak Ho nechat nahlédnout do svých tužeb, potřeb, přání a představ, a tímto pobytem v Jeho přítomnosti se naše srdce začne proměňovat. On nás bude přetvářet ke svému obrazu, a tedy se začneme stávat pokornými. Takže, hledejme Hospodina a najdeme pokoru.

Požehnanou velikonoční dobu.

Katka

↑ Slavíme Květnou neděli

↓ ↑ Farní masopust

↓ Setkání budoucích prvkomunikantů

↓ ZMT se Zdeňkem Wasserbauerem

MODERNÍ TOMÁŠ

Když se s někým setkáme, pozdravíme se „Dobrý den“. Tak to říkáme obvykle. Ježíš zdravil své učedníky jiným způsobem – „Pokoj vám!“

Tento pokoj Ježíš přináší i nám, i celému dnešnímu světu, dnešním lidem. Možná, že někdo pochybuje: „Kde je ten Kristův pokoj? Copak nejsou mezi lidmi hádky, spory, mezi národy kruté války?“ Odpověď na tuto naši pochybnost dává Ježíš sám.

Při loučení s apoštoly řekl: „Pokoj svůj vám zanechávám. Pokoj svůj vám dávám. Ne takový, jaký dává svět. Já vám dávám!“ (Jan 14, 27) Podle toho je na světě dvoji pokoj. Mír, který vyjednávají lidé – a pokoj, který nabízí Kristus. Je důležité si to uvědomit. Ale také to umět rozeznat. Mír ve světě je velká věc, to víme všichni. Víme, jak namáhavé bývá jeho dojednání, jak válečnou situaci vyřešit. Ale víme také, jak je křehký a nestálý – ať je to domácí mír v rodině, mezi sousedy, na pracovišti, ať je to mír mezi národy, státy.

Dar pokoje, který nabízí Kristus, to je jistota, to je bezpečí víry. Jistě známe příběh Tomáše. Toho, který nevěřil svým kolegům, který je skeptik, který nedá jen na nějaké informace. Je realista, chce hmatatelné důkazy. A Ježíš mu nabídne svůj pokoj – a Tomáš plný radosti volá: „Ty jsi můj Pán! Ty jsi můj Bůh!“

Určitě stojí za zmínku, že Ježíš ani slovem nepokáral Tomáše za jeho počáteční pochybování. Stejně tak i my, dnešní křesťané, máme právo na své pochybnosti ve víře. Není to hřích, když o něčem pochybuješ, když ti něco není jasné. Je to

důkaz, že samostatně přemýšlíš, že užíváš svého rozumu. Ale je to i důkaz, že máš určité mezery, že potřebuješ své znalosti doplnit.

Hříšné není pochybování, hříšná je až lenost, pohodlnost, když se nesnažíš pochybnosti si vyjasnit, vědomosti doplnit, zjistit, jaká a kde je pravda. A Ježíš dává jasné vysvětlení: „Tomáši, ty jsi uvěřil, protože ses přesvědčil. Sálh sis na mne, uslyšel jsi mne, uviděl jsi mne. Ale blahoslavení jsou ti, kteří mě nevidí, a přece uvěří.“ Tato chvála se týká nás.

My se nesetkáváme s Ježíšem viditelně, nemůžeme si na něj sáhnout vlastní rukou. My jsme odkázáni, abychom uvěřili svědectví těch, kteří Ježíše po Zmrtvýchvstání na vlastní oči uviděli, na vlastní uši uslyšeli, kteří se Ježíše dotýkali.

To má na mysli Jan, když píše: „Toto jsem zaznamenal, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli nový život v Jeho jménu.“ Ale skeptik a pochybovač v nás se znovu ozývá: „Dobrá, ale co z toho budu mít, když uvěřím?“ – Jan na to odpovídá: Život! Nový, smysluplný, pokojný život z toho budeš mít! Život v tom pokoji, který dává Kristus. Život v takové důvěře v dobrého Boha, že ji nerozvrátí ani ty největší zmatky světa, které se dějí kolem nás.

Takové důvěře se nenaučíme naráz, najednou. Takový vztah k Ježíši Kristu roste v člověku pomalu po léta – chce to určitý čas, trpělivost, tomášovské hledání, ale také stále být vytrvalý a ochotný otevřít své nitro, svou duši pro Krista. Naše generace byla tvrdě konfrontována s výtkou, že víra v Krista je zastaralá, překonaná,

nevědecká, staromódní. A to je tvrdá obžaloba. Kdopak chce být staromódní, kdopak chce být ze starého železa. Ale stačí do téhle demagogické fráze o zastaralosti víry jen maličko prstem dloubnout a už se ukazuje, jak je pomýlená. Zastaralý může být nějaký názor, například geocentrický, že středem vesmíru je Země. Nahradil jej názor heliocentrický. Zastaralá je věda a technika 19. století. Nahradila ji věda a technika dnešní doby.

Ale že je zastaralá křesťanská víra? To je výrok stejně nesmyslný, jako kdyby někdo chtěl tvrdit, že zastarala mezi lidmi láska – a tu že nahradí věda. Jenže když se dnes dva do sebe zamilují, vědí, cítí a prožívají, že jejich láska je něco zcela nového a jedinečného. Něco, co tu na světě dosud nebylo. A mají pravdu.

Láska mezi lidmi nikdy nebude zastaralá. A proto také nemůže být zastaralá mezi lidmi víra, protože právě z víry, z důvěry se rodí láska. Láska bez víry neexistuje. Víra, naděje a láska nikdy nebudou zastaralé věci v životě člověka.

Když byla v Evropě Matka Tereza z Kalkaty, vypravovala o dvou mladých indických manželích, kteří přinesli velkou sumu peněz na stavbu sirotčince. Matka Tereza se jich s údivem ptala, kde k tolika penězům přišli. – „To jsme dostali od

rodičů na vystrojení bohaté svatby, jak je v Indii zvykem. Ale my jsme se spolu dohodli, že těch peněz využijeme lépe – a dáme je vám pro opuštěné děti.“ – Matka Tereza dodala: „Těžko si zde v Evropě můžete představit, kolik odvahy, kolik pevné víry museli mít ti dva mladí, aby šli proti veřejnému mínění ve své zemi.“ – Nejen v Indii, všude na světě je potřeba odvahy a pevného postoje, aby člověk dokázal žít podle svého přesvědčení, podle svého svědomí, podle své víry.

Nemáme žádný důvod se za svou víru stydět. Kde není víry v Boha, tam zakrňuje i víra v člověka. Těžko věřit v člověka, který věří jen sobě, myslí jen na sebe, stará se jen o sebe. Jak mohu takovému člověku věřit? – A jak mohu mít rád toho, komu nevěřím? Lásku nelze vidět, krásu nelze zvážit, věrnost nelze změřit. Kdo hledá smysl života, tomu při tom nepomůže ani měřítka ani mikroskop. Ty nejzávažnější věci života nejsou očima viditelné. Tomáš se o tom přesvědčil.

Láska k Bohu se projevuje v lásce k lidem, k těm, kteří to nejvíce potřebují. Láska, to je síla, která může měnit k lepšímu celou společnost. Víra, naděje a láska budou vždy moderní hodnoty života

Váš jáhen Pavel Urban

Sváteční krátké počtení: Vyslyšené nevyslyšené prosby

Jednoho dne budeme Pánu Bohu děkovat v nebi za to, že nevyslyšel naše modlitby tak, jak jsme chtěli my, ale jak chtěl On.

(Kardinál Suenens)

Každý z nás by mohl uvést stovky příkladů ze svého vlastního života – zklamané naděje, nevyslyšené prosby – provází nás to od kolébky až ke hrobu. Tu a tam se někdo zázračně uzdraví v Lurddech, ale většinou přírodní zákony fungují tak, jak je Zákonodárce ustanovil. Znáám osobně hezkou řádku lidí, kteří jeli do Lurd s velkou důvěrou, že

tam odloží berle, invalidní vozík shodí ze skály nebo si z bílé hole vyrobí frajerskou „špacírku“ na cestu zpět. A ono nic. Aspoň tak se to jeví do chvíle, než si s těmito poutníky důvěrně promluvíte o tom, jak to vlastně celé bylo. Ani jednou jsem neslyšela, že to byly vyhozené peníze nebo zbytečné harcování. Naopak, všichni potvrzují, že se tam s nimi „cosi“ stalo. A to „cosi“ tisknou k srdci jako vzácný poklad, ze kterého budou čerpat sílu po zbytek života.

Neznáme, a ani nemůžeme znát všechny souvislosti a okolnosti, protože jako obyčejní

smrtníci vidíme sotva za humna. Nevíme, co bude za minutu, tím spíše zítra, za rok, za dvacet let. Nevíme, co je k čemu dobré. Co nám je ve svých konečných důsledcích k užtku a co ke škodě.

A protože nevíme, nezbývá, než důvěřovat, že Bůh za všech okolností ví, co dělá. Že ví, co a proč dopouští a proč okamžitě nezakročí, když to podle našeho mínění odkládá už moc dlouho. Kam by spěchal? Vždyť na to má celou věčnost.

Ono se to ale snadno radí – trpělivě čekat a důvěřovat. Každý člověk je chvíli dole, chvíli nahoře. Je-li zrovna na dně, nutně potřebuje povzbuzení. „Umění povzbuzovat je jedna z forem křesťanské lásky. Umění, jemuž se může naučit každý: stačí

jen otevřít oči a uši a mít kousek srdce.“ (kardinál Suenens).

Z této definice vyplývá, že k tomu nejsou potřeba ani peníze, ani tělesné zdraví. V tomto slova smyslu může oči otevřít i nevidomý, uši otevřít i neslyšící a srdce nabídnout i člověk po několika infarktech. A co jestli je to tak, že za nevyslyšené prosby jsou, aspoň v některých případech, odpovědní lidé, a ne Bůh? Co když mě Bůh posílá za strádajícím člověkem, já to moc dobře slyším, ale venku lije jako z konve, mně se do toho marastu nechce, a tak nejdu. Je vinen Bůh, anebo já?

Autorka **Marie Svatošová**
vybral **Ch. Tvrzník**

Inzerce: nabídka dovolené pro farníky

Už víte kam letos na dovolenou? Co třeba rekreační areál s milou atmosférou v CHKO Třeboňsko?

Naše „Chatky na jihu“ se nachází uprostřed lesů a rybníků Třeboňské pánve, kousek od Chlumu u Třeboně. Nádherná krajina nabízí nepřehledné množství aktivit – koupání v pískovnách, lesní cyklostezky bez provozu aut, sbírání borůvek, vodáctví, rybaření, houbaření či návštěvy památek v okolí nebo v blízkém Rakousku.

Přijďte nejlépe s koly a vrátíte se zpátky do dětství. Pamatujete, jak jste jezdili zára do lesa na houby, potom byla koupačka a večer táborák? Tak přesně to tady můžete znova zažít!

Areál provozujeme 13 let a nabízíme ho pouze lidem z farností z celé republiky. Díky tomu je atmosféra mezi ubytovanými přátelská. Seznamují se tu nejen děti, ale i jejich rodiče nebo prarodiče. Ubytovaní je v chatkách a pokojích s možností použití kuchyněk. Kapacita je 70 míst, přijet mohou jednotlivé rodiny nebo různě velké skupiny, třeba rodiny na farní dovolenou. Všechny informace a fotografie o ubytování jsou na webu www.chatkynajihu.cz.

Pokud s Vámi přijede i duchovní otec, poskytneme mu ubytování vždy zdarma. Bohoslužby je možné slavit přímo v našem areálu nebo v kostele v blízké obci Majdaléna.

Jsmo sice majitelé, ale i správci, abychom Vám byli k dispozici radou či pomocí. Záleží nám na Vaší spokojenosti a těší nás podělit se s Vámi o krásu přírody, která nás zde obklopuje.

Iva a Emanuel Neumannovi

ChatkyNaJihu.cz

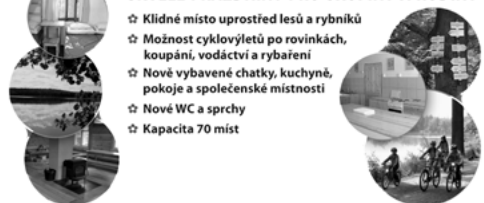
604 551 305

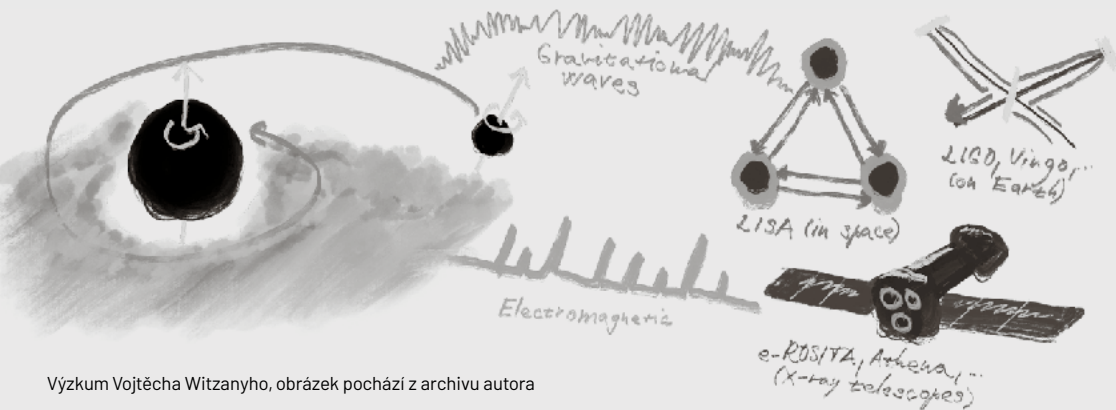

**UBYTOVÁNÍ PRO FARNÍKY
CHKO TŘEBOŇSKO**

SKVĚLÉ PRAZDNINY PRO SKUPINY A RODINY

- ☆ Klidné místo uprostřed lesů a rybníků
- ☆ Možnost cyklovýletů po rovinách, koupání, vodáctví a rybaření
- ☆ Nové vybavené chatky, kuchyně, pokoje a společenské místnosti
- ☆ Nové WC a sprchy
- ☆ Kapacita 70 míst

Výzkum Vojtěcha Witzanyho, obrázky pochází z archivu autora

ZASTAVENÍ 11. 4. NA TÉMA VESMÍR

Zastavení u Matky Terezy s teoretickým fyzikem Vojtěchem Witzanym, který působí v Ústavu teoretické fyziky Matematicko-fyzikální fakulty UK, se koná 11. dubna v 19 hodin v KCMT.

Lidé se vždy snažili pochopit, jak funguje vesmír. Díky současnému technologickému pokroku je možné prostory mimo naši planetu Zemi studovat lépe než kdykoliv předtím. Jedním z mimořádně zajímavých objektů ve vesmíru jsou černé díry, jejichž existence byla potvrzená teprve v 70. letech. V čem je výzkum vesmíru prospěšný celé společnosti? Jak se liší vědecké prostředí v Česku od toho v Irsku a Německu? A jak se prolíná křesťanská víra s prací astrofyzika?

Jak ses dostal k teoretické fyzice a výzkumu vesmíru?

Vesmír jsem začal studovat, protože mě zajímala fyzika. Měl jsem sen o tom, že se dozvím něco univerzálního, že odhalím nové všeobecně platné zákony.

Jeden z takových zákonů je gravitace a způsobuje zajímavou dynamiku ve vesmíru. Tak jsem se začal věnovat vesmíru. Třeba přitom s kolegy objevíme něco nečekaného.

K čemu je takové studium dobré pro naši společnost?

Odpovídáme tím na naši zvědavost. Učíme se spolupracovat, nacházíme společné jmenovatele pro všechny lidi na celé planetě. Jsme věrní pravdě a jenom pravdě při hledání nových skutečností. Tím, že se tohle naučíme ve vědě a zkoumání přírody, pak umíme žít pravdivě i v ostatních věcech, v každodenním životě, v praktických otázkách a tak podobně.

Jak se liší přístup k začínajícím vědcům u nás, v Německu a Irsku, odkud máš také zkušenosti?

V Německu a Irsku je velký rozdíl v přístupu k doktorským studentům. Dostávají relativně rozumný plat, užijí se pouze prací na doktorátu, mohou si pronajmout pokoj, v Německu dokonce třeba i samostatnou garsonku.

V Německu mají navíc status zaměstnanců chráněných odborů, mají garantované pracovní podmínky – jako např. místa v kanceláři... To určitě obecně neplatí v Česku, i když se atmosféra mění. V Česku je ale důkladnější systém vzdělání, vyšší standardy vedení studentů atp. Obecně všude platí, že se situace velmi rychle mění a věci, co platily před pěti, deseti lety, už dnes neplatí – takže je těžké zobecňovat.

Rozhovor připravil **Tomáš Zavadil**

SYNODALITA V PRAXI – JAK DÁL?

Na začátek bych se pokusil jen krátce říct, co to ta synodalita vlastně je. Tohle cizí slovo pochází z řečtiny a do češtiny by šlo přeložit jako **SPOLEČNÁ CESTA**. Rozumím tomu tak, že:

Církev je na cestě. Není ustrnulá, ale kráčí vpřed. Do Božího království, ale také za jinými lidmi kolem nás.

Ta cesta je náš společný úkol. Všech. Nejen papeže, biskupů a kněží, ale všech, kdo jsme byli pokřtěni. Všichni máme právo (ne-li dokonce povinnost) do toho mluvit, ale také všichni jsme zodpovědní za to, po jakých cestách se ubíráme nebo jak to děláme.

Možná víte, že toto téma leží hodně na srdci papeží Františkovi, který chce, aby se o tom, jak žít synodalitu, v církvi hodně mluvilo a uvažovalo. Proto chtěl, aby se v celé církvi scházely skupinky, které by společně uvažovaly nad předem stanovenými tématy. Tyto úvahy byly následně zachyceny a výstupy z nich byly předloženy k rokování, kterému se říká synoda, ve Vatikánu. Jedno rokování už proběhlo a letos

na podzim bude ještě další. Oproti minulosti došlo k pozoruhodné změně, že těch rokování se neúčastní pouze biskupové, ale byli tam pozváni i zástupci laiků, tedy křesťané bez kněžského svěcení, muži i ženy.

Proč ale o tom píšu? Protože si myslím, že je to

něco důležitého, co můžeme žít i v naší farnosti i bez toho, jaké budou závěry nějakého zdánlivě vzdáleného rokování ve Vatikánu. Měl jsem možnost účastnit se diskusí jedné z takových skupinek (říkejme jim synodní) ve farnosti a nedávno jsem proto byl pozván na celopražské setkání těch, kdo si podobnou zkušeností také prošli. Bylo to hodně inspirující a o něco z toho vzájemného

sdílení bych se chtěl s vámi se všemi podělit.

Velmi povzbuzující byl na začátku on-line pozdrav Tomáše Halíka, který zdůraznil, že je důležité, aby synodalita rostla zdola. A že tu hlavně jde o změnu mentality. Změnu v tom, že pochopíme, že každý z nás, kdo přijal křest, je tím pádem spoluzodpovědný za církev.

**„Každý, kdo přijal křest,
je spoluzodpovědný
za to, jaká církev je.“**

Shodli jsme se všichni v tom, jak inspirující pro nás bylo scházení ve skupinkách. Zadáním totiž bylo, že na každé téma měl právo mluvit každý bez výjimky a měl na to vymezený čas. Ve druhém kole zase každý dostal slovo, ale mohl mluvit jen o tom, co ho zaujalo z toho, co slyšel od ostatních. Nebylo žádné skákání do řeči, nebyly žádné osobní spory ani hádky. Místo toho jsme se velmi vážně učili naslouchání a přemýšlení o tom, co mi ti druzí chtějí říci.

A navíc, celá ta diskuse byla zasazena do modlitby. Úplně bytostně jsme cítili, jak tohle potřebujeme žít nejen v těch skupinkách, ale ve farnosti, v diecézi, v celé církvi.

A pak jsme sdíleli různé nápady, jak oživit život v našich farnostech s důrazem na naše hlavní poslání zvěstovat radostnou zvěst (říká se jí evangelium). Některé tady napíšu:

Kněz má dnes naloženo (odpovědnost ekonomická, právní, pastorační...), kněží jsou první obětí systému. Měli bychom hledat cesty, jak kněze podpořit, aby v tom nebyli sami. Aktivně přebírat úkoly, které kněží sami nutně dělat nemusí. Zazněla i svědectví o farnostech, kde se toto děje (naši nevyjímaje).

Postrádáme něco ve smyslu pastýřského listu, který by ujistil křesťany, že setkáváním synodálních skupin nevytváříme herezi či snahu bourat dosavadní struktury. Nicméně zazněla obava, že se ten systém rozpadá stejně i bez toho, že bychom to chtěli nějak rozbít.

A docela mi jako podnětná myšlenka přišla, že reakcí na pastýřský list by mohl být i „ovčí“ list psaný zezdola. Prostě reakce Božího lidu a navázání dialogu s biskupy, který tolik schází. Nechci tady vůbec řešit, kdo za to může, to není podstatné.

Když má např. biskupství k řešení nějakou

spornou otázku nebo problém, proč se neobráti na jednotlivé farnosti a nenechá si poradit formou tohoto synodálního dialogu?

Ujistili jsme se, že ve farnostech život z víry rozkvétá a že se v nich děje leccos dobrého. Problém je ale v tom, že leckdy se jedná o aktivitu relativně malé skupinky lidí a většina se veze (jen přijde v neděli na mši a tím to končí).

Církev jako dům služeb, jako místo, kam přijdete a dostanete službu, kterou potřebujete. Můžeme se scházet jako lidé s různými charismaty a dávat se k dispozici. Jakou to má mít konkrétní podobu, to hledáme; všichni jsme na cestě.

V některých farnostech se laici podílejí na přípravě nedělní liturgie. Ale existují i jiné formy liturgie. V jedné farnosti mají bohoslužbu smíření. Padaly návrhy na tzv. „žehnací bohoslužbu“, při které by se udělovalo požehnání nejen těm, co vykonávají určité služby ve farnosti (ministrantům, kostelníkům, charitní pracovníkům, katechetům, těm, co donášejí eucharistii do domova důchodců atd. atd.), ale také různým profesím a vůbec klidně třeba i lidem dobré vůle žijícím vedle nás, co ani do kostela nechodí. Nebo žehnání městu, obvodu (rozhodně jsem nevyčerpal všechny možnosti).

Někdo zmínil, že by se mu líbilo uspořádat pražskou diecézní synodu – je to něco, co my věřící dlužíme biskupům (mohli by se od nás přímo dozvědět, co nás trápí).

Snad některé z výše napsaných podnětů budou pro vás inspirující. Snad i to, co píšu, trochu pomůže, abychom se v církvi snažili společně hledat cesty církve a naší farnosti.

Martin Vitek

**„Snad i to, co píšu,
pomůže, abychom
se snažili společně
hledat cesty církve
a naší farnosti.“**

Křížová cesta trochu jinak

Myšlenka modlit se křížovou cestu venku se zrodila v pátečním společenství kolem dopolední bohoslužby slova. Byla zvolena cesta od metra Opatov parkem ke KCMT a název Nemáme čas. Trasa měří 1.300 m. Při každém zastavení jsme se mohli zamyslet nad tím, jak čas Bohem nám daný k praktickému naplňování lásky k Bohu a bližnímu naplňujeme, nebo promarníme. Modlitba asi nikomu nepřinesla hluboké soustředění, ale každý z nás musel dát něco ze sebe – někomu se těžce šlo, někomu vadil silný ledový vítr..., a tak jsme opravdověji doprovázeli Ježíše na Jeho křížové cestě a nezáúčastněným návštěvníkům parku jsme možná zasadili do hlavy otázku, co se to děje. Závěrečná modlitba proběhla v kapli komunitního centra. Sešlo se nás hodně, asi 38, a tímto všem zúčastněným děkujeme. Dá-li Pán, tak zase příští rok!

J. Černá

Po 1. zastavení pokračujeme k Centrálnímu parku

Po jedné páteční bohoslužbě slova mne překvapil návrh uskutečnit křížovou cestu s námi seniory venku, od stanice metra Opatov do kaple komunitního centra. Trasa a zastavení byla dopředu vytipována Jitkou, Jana nás navedla do konkrétního zastavení, texty na téma „Nemáme čas“ četla Han-ka. Po každém zastavení jsme zazpívali sloku písně Svatý Bože. Mezi zastaveními jsme šli za křížem neseným střídavě dvěma muži a k nám seniorům i dost výrazného věku se přidali ještě dva vozičkáři a několik mladších lidí. Myšlenka posledního

zastavení: I čas našeho života se uzavře. Pane, ať se snažíme každý den prožívat tak, jako by to byl náš den poslední. Prožitek byl velký.

E. Vokounová

Zastaveními nás texty křížové cesty "Nemáme čas"

V březnových Fchodovinách jsme si přečetli pozvánku na pěší křížovou cestu 8. 3. 2024 od metra Opatov ke KCMT. Nedovedli jsme si představit křížovou cestu v holé krajině bez odpovídajících hmotných duchovních symbolů. Kdysi jsme se několikrát zúčastnili křížových cest na Petříně, ale toto bylo něco nového. V popředí byl ale nesen dřevěný kříž, byly čteny i zpívány obvyklé modlitby, takže to skutečně byla křížová cesta. A za větrného chladného počasí jsme si připomněli velké utrpení Krista Pána.

Olga a Karel Tomkovi

Křížovou cestu jsme uzavřeli modlitbami a zpěvem i s vozičkáři v kapli sv. Matky Terezy

POZVĚTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ NA NOC KOSTELŮ

O Noci kostelů, jejíž 16. ročník se koná v pátek 7. června 2024 ve stovkách chrámů, modliteben, sborů či kaplí různých církví, se lze dozvědět z médií nebo plakátů. Nic ale nenahradí pozvání osobní! Za tým organizátorů vás, milí farníci, prosíme o pomoc: pozvěte své přátele a známé (či klidně neznámé), kteří, ačkoliv do kostela nechodí, třeba osobní víru poctivě hledají nebo mají zájem dozvědět se o křesťanství více. Je to nenásilný a snad i trochu zábavný způsob, jak jim přiblížit, co se v našem společenství odehrává...

Letošním tématem Noci kostelů je „Srdce“, její termín totiž připadá na slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova, svátku spojeného s Božím milosrdenstvím a oslavou velikosti Boží lásky k člověku.

I letos na návštěvníky čeká program ve farním kostele sv. Františka i v Komunitním centru Matky Terezy. A nudit se nebudou děti ani dospělí.

Komunitní centrum Matky Terezy zve už od odpoledních hodin na komentované prohlídky, vystoupení mladých nadšených baletek taneční školy „Babydance“, která sídlí právě u nás na Jižním Městě, nebo na interaktivní hudební program „Malý Muzikant“ pro nejmenší, ale i větší děti. Děti i dospělí diváci se mohou těšit na divadelní představení na motivy Exupéryho Malého prince s názvem „Leon – Příběh chlapce“ v podání divadelního souboru Máj.

Večer vyvrcholí koncertem folkrockové kapely Epydemye a závěrečným požehnáním Jižnímu

Městu. Příchozí se v průběhu celého dne mohou těšit na výstupy na věž, tvořivou dílnu pro děti, venkovní hru v okolí kostela nebo možnost modlitby a ztišení v kapli. Nebude chybět ani křesťanské cvičení (Enrapha) nebo krátké taneční vystoupení oddílu moderní gymnastiky TJ Vodní stavby Praha.

V kostele sv. Františka bude program komornější. Hned po večerní mši svaté začne koncert hudebního uskupení Čakomo. „Náš repertoár tvoří stará a současná duchovní hudba, máme rádi spirituály a nebojíme se nápaditých současných světských skladeb. Většinou nás uslyšíte zpívat a capella, ale pro zvukovou pestrost zařazujeme i skladby s doprovodem,“ přibližuje jeho člen Jiří Hofman. Následovat budou chvály s kytarou a dalšími nástroji v podání zdejší mládežnické scholy. Po celou dobu zde bude možnost tichého rozjímání a přímluvné modlitby, návštěvníci se mohou těšit také na výstupy na věž, prohlídky kostela a drobné poohoštění.

Kompletní program se brzy objeví na oficiálním webu nockostelu.cz, kde najdete, co se děje v jiných farnostech či sborech a můžete třeba zajít na návštěvu.

Děkujeme za šíření mezi vašimi blízkými a těšíme se na další cenná setkání!

Za organizátory **Tereza Zavadilová**

EXERCICIE PRO ŽENY Z FARNOSTI

První březnový víkend se už podesáté konala víkendová duchovní obnova pro ženy z naší farnosti doprovázená otcem Michaelem. Sešlo se dohromady 27 žen. Obnova měla nosné téma Metanoia – obrácení.

Klid. Modlitba. Bílá laň. Tyto tři věci by mohly charakterizovat moji první delší duchovní obnovu, která se konala v krásném klášteře sester trapistek v Poličanech. Takové ticho a klid jsem potřebovala jako sůl. Téma, které otec Michael vybral, nám všem sedlo a máme každá o čem přemýšlet i nadále.

Procházky, ztišení, modlitba, přednášky, chvály, nádherný zpěv sester... To je jenom málo z toho, co jsem prožívala já a i další ženy (snad mohu mluvit i za ně).

Pro mě velké vystoupení z komfortní zóny, ale jsem velmi ráda, že mě manžel nenechal, aby nade mnou můj strach opět zvítězil, a já nakonec na obnovu odjela, i když jsem většinu účastnic neznala.

Takže tímto děkuji všem sestrám, které nás u sebe nechaly. A děkuji i těm, kdo se podílel na organizaci, a také všem ženám, které mohly přijet a vytvořit bezpečný prostor ke ztišení a sdílení.

nepodepsáno

Metanoia = změna smýšlení, obrácení. V čem se chci obrátit, k jakému obrácení mě zve Bůh?

Tato obnova byla pro mne velkým obohacením, darem. A co si odnáším? Je to touha přijmout Boha – Lásku. Bůh chce se mnou sdílet Sebe samého. S Ním se nemusím trápit svou minulostí; když máme svůj pohled upřený na Něho, ani naše hříchy a nedostatky nejsou důležité. Též chci více hlídat, aby mé slovo mohlo pomoci a přinést mílost, aby každý, s kým se setkávám, mohl cítit, že je milován.

Anna

Na duchovní obnovu jsem jela již počtvrté. Vždy přijždím s těžkými světskými starostmi a odjždím v někdy v úplné, někdy ve větší míře načerpané energii. Každopádně stojí za to, a doporučuji ji všem, kdo má nějaké trápení nebo potřebuje načerpat sílu.

Otec Michael má pro nás připravený program, při kterém mám pocit, že je mi „ušíť na míru.“ Při duchovní obnově kromě programu máme i prostor pro sebepoznání, procházky v přírodě, sdílení ve skupinkách a milé úkoly, které ráda plním.

Děkuji otci Michaelovi, že se o naše duchovní zdraví s láskou stará, a děkuji Terezce Plačkové a Vlastě Hamalové za organizování těchto setkání. Děkuji také všem ženám, které se přidávají k duchovní obnově, protože bez nich by tato setkání nebyla.

Helena Terezie

Na víkend vzpomínám s velkou vděčností, že mi byl dopřán čas, kdy jsem se mohla ztišit, nechat daleko za sebou vše, co na mě každý den doléhá, co mě ovlivňuje.

Víkendová duchovní obnova v klášteře je příležitost podívat se Pravdě do očí a špicovat uši, jestli nezaslechnu Jeho velmi tichý hlas. Setkání s Ním člověka promění, ať chce, nebo ne.

Letos jsem si uvědomila novou věc: Není tak těžké zaslechnout Boží hlas. Těžší je Jeho slovům uvěřit a přijmout je. Tak mám zase na čem pracovat. ;) Děkuji, že jsem se mohla setkat v lese s bílou laní, sama se sebou a s Hospodinem.

Bára

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 29. 2. 2024

Skrze Velvyslanectví ČR při Svatém stolci se k nám dostala nabídka instalace sochy „**Hladový a žiznivý**“ (Ježíš) kanadského sochaře Timothyho Schmalze.

Shodli jsme se, že taková socha má u KCMT smysl jako obohacení veřejného prostoru o hodnotné umělecké dílo, které zve k zamyšlení. Diskutovali jsme vhodné místo pro její umístění, ještě však musíme zjistit, kudy přesně vedou v zemi kabely el. rozvodů u KCMT. (O vlastní soše uvedeme více info v příštím čísle Fchodovin.)

Uvažujeme o zakoupení **digitálního informačního panelu**, který by nahradil plakáty vyvěšované pro různé akce na balkóně KCMT. Bylo by to mnohem flexibilnější a univerzálnější. Otázkou je samozřejmě velikost, cena, provozní náklady, způsob ovládání – zatím shromažďujeme možnosti.

Proběhne také tradiční **Noc kostelů** 7. června. Pokud byste chtěli nějak přispět, ozvěte se týmu: Jan Peroutka (j.peroutka@tiscali, tel. 731144001), Lucie Valova (lucfruh@seznam.cz, 608973205), Hana Peroutková (774942450, hanka.peroutkova@centrum.cz).

Rozmýšlíme, jak pojmout **Jihoměstské posvícení** 26. května. Každý nápad a pomoc jsou vítány.

Rádi bychom rozšířili tým lidí, kteří by se podělili o péči o zeleň kolem KCMT a na střešní terase. Pokud je někdo z vás zahradník, rozumí zeleni či jen rád zahradničí a chtěl by přispět k tomu, aby to kolem našich kostelů bylo hezké, ozvěte se prosím na mail: reditelka@kcmt.cz.

Pastorační rada

Dětské okénko

O čem jsou Velikonoce?

Milé děti,

konečně se můžeme radovat z Velikonoc! O čem vlastně tyto velké (ba co víc, největší!) křesťanské svátky jsou? O tom, co vidíme v přírodě kolem nás – o novém životě. K tomu směřuje i váš dneš-

ní úkol. Zkuste zakroužkovat a vybarvit ty obrázky, které zobrazují něco ŽIVÉHO.

Příště se na vás těší paní
Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,

čeká nás krásný velikonoční čas a já mám pro vás kvíz, který nás přenesení do událostí těchto nádherných svátků. Budete hledat odpověď na otázku, **co to vlastně Ježíš dostal?** (a co přináší i nám

všem). Stačí, když správně pospojujete biblické výroky a jejich autory.

Příště se na vás těším. Užjte si pomlázku!

Blanka

Co to vlastně Ježíš dostal a co přináší i nám všem?

LEGENDA:

1.	„Koho políbím, ten to je!“	římsští vojáci	Ž
2.	„Já na něm žádnou vinu neshledávám.“	apoštol Petr	Ý
3.	„Vezměte a jezte z toho všichni...“	členové velerady	O
4.	„Neznám toho člověka!“	učedníci na cestě do Emauz	V
5.	„Pamatuj na mě, až budeš ve svém království!“	Pilát	O
6.	„Buď zdrav, židovský králi!“	Jidáš	N
7.	„Pane, jestli ty jsi odnesl jeho tělo,
řekni mi, kam jsi ho položil?“	apoštol Tomáš	T
8.	„Ty jsi v Jeruzalémě snad jediný, kdo neví,
co se tam v tyto dny stalo...“	Ježíš	V
9.	„Nač ještě potřebujeme svědectví?
Vždyť jsme sami slyšeli rouhání z jeho úst!“	Marie Magdalská	I
10.	„Až vložím ruce do jeho ran, potom uvěřím...“	lotr na kříži	(mezera)

TAJENKA:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Z farní charity: Odmítnutá péče a síla společenství

Farní charita Praha 4 – Chodov

S prosbou o zajištění péče pro paní Vlastičku se na nás obrátila předsedkyně Sdružení vlastníků bytových jednotek. Paní Vlastička v domě bydlí od okamžiku, kdy byl v sedmdesátých letech postavený. Byt má v osobním vlastnictví, je tedy řádnou členkou SVJ. Paní předsedkyně nám vyprávěla její neveselou rodinnou anamnézu. Na jihoměstské sídliště se přistěhovala veselá čtyřčlenná rodina. Paní Vlasta, její manžel Petr s dětmi Janem a Lenkou. Rodina to byla spokojená, děti rostly a úspěšně studovaly. Jan se zhlédl v rozvíjejícím se počítačovém odvětví a studoval ČVUT, Lenka absolvovala ekonomickou fakultu.

Neštěstí ovšem nechodí po horách, ale po li-dech. Jan měl krátce před státní závěrečnou zkouškou nehodu na motorce, po které zůstal v kómatu, a po nějaké době zemřel. Lenka se po ukončení studia vdala a měla s manželem dvě děti. Krátce před třicátými narozeninami onemocněla leukémií a velice rychle na ni odešla. Manžel se potom znovu oženil a spolu s novou manželkou se odstěhoval. Kontakt mezi vnoučaty a prarodiči byl následně velmi vzácný a křehké pouto se přetrhlo.

Paní Vlasta s panem Petrem tím velice trpěli, ale vnoučata vídali velmi vzácně a vztah byl vlastně jen formální. Pan Petr zemřel na infarkt krátce po odchodu do důchodu. Paní Vlastička tak zůstala sama. Měla sice pár kamarádek a popovídala si s lidmi v domě, hodně se však uzavřela do sebe. Jiné zdravotní problémy ji netrápily, takže k lékařům vlastně nechodila. Počínající Alzheimerovy nemoci si tak nikdo nevšiml.

Toto zákeřné onemocnění mozku začíná pomalu a plíživě. První příznaky často nezaznamenají ani blízcí příbuzní. Nemoc se projevuje

zapomínáním, odkládáním věcí na chybná místa, dezorientací v čase i místě, zapomínáním běžných postupů (například vaření), obtížemi v dorozumění a řeči, změnami nálad a osobnosti, návyků a aktivit. Paní Vlastička kromě obvyklých příznaků ještě začala v bytě hromadit věci. S tím se setkáváme u seniorů poměrně často. V bytě potom vznikají úplná bludiště, kde se domácí i případné návštěvy proplétají mezi kupkami různých předmětů.

Bohužel, hromadění věcí provází nedostatečný úklid a hygiena. V zaneseném bytě se hromadí všechno možné, často i odpady. Úklid není možný bez likvidace nahromaděných předmětů, čemuž se majitel úporně brání. Z bytu se potom line zápach až na chodbu, a právě to upozorní ostatní obyvatele domu, že něco není v pořádku. Není výjimkou, že takto postižení lidé mají obrácený režim, ve dne spí a v noci jsou aktivní. Dělají hluk a obtěžují sousedy. O stížnosti potom není nouze. Když potíže paní Vlastičky dospěly do této fáze, paní předsedkyně SVJ kontaktovala nás s žádostí o pomoc.

Naše možnosti jsou v této situaci ovšem velmi omezené. My nemůžeme vstupovat do bytu bez souhlasu majitele. Sociální služba je smluvní vztah, který vzniká mezi poskytovatelem a osobou, která potřebuje sociální službu. Jde o smluvní vztah, který musí být uzavřený ze svobodné vůle uživatele služby. Paní Vlastička byla ve svém hnědě spokojená a vůbec nechápala, proč se na ni sousedé zlobí. Naše služby důrazně odmítla s tím, že je prostě nepotřebuje.

Situace pro sousedy je potom nezáviděníhodná. Je tu člověk, který potřebuje pomoc. Poskytovatel, který umí přijít na pomoc, ale ta je

tím potřebným odmítána. Současné je podobná situace dlouhodobě neudržitelná, protože nepořádek v bytě vždy v konečném důsledku nějakým způsobem přeteče ven a začne obtěžovat, nebo až ohrožovat i ostatní obyvatele domu. Co teď s tím?

Otázka, se kterou si často lámeme hlavu my i postižení sousedé. V ideálním případě se dá povolát na pomoc rodina toho nemocného. Co ovšem dělat, pokud rodina není? Zbývá jen jediná možnost, a to je upozornit sociální odbor příslušné městské části a postupovat ve spolupráci se sociální pracovníci odboru.

V případě paní Vlastičky to dopadlo dobře. Bylo sice nutné požádat soud o omezení způsobilosti k právním úkonům, aby bylo možné věci posunout dál. Do věci se spolu se sociálním odborem vložil i praktický lékař. Byla zajištěna léčba u psychiatra, návštěvy psychiatrické sestry. Byt se nechal uklidit profesionální firmou. Naše pečovatelky k paní Vlastičce docházejí každý den a pomáhají jí se všedními věcmi – jídlem, prádlem, hygienou a udržením čisté domácnosti. Bohužel, podobné příběhy často vůbec nemají takto dobrý konec.

Přeji vám slunečný duben.

Eva Černá

Výprava v Době ledové Z kroniky Sněhové vločky

V pátek odpoledne jsme dorazily do skautské základny v Jablonci nad Nisou. Cestou jsme se dozvěděly, že tématem vikendu je film Doba ledová, na které byly připraveny různé aktivity a scénky. Večer jsme se rozdělily pomocí hry do čtyř týmů,

ve kterých byly promíchané všechny družinky.

Druhý den jsme v daných týmech vyrazily za výlet. Orientovaly jsme se pomocí vytištěné mapy a plnily různé úkoly z obálky. Celý den nám svítilo

sluníčko, dokonce jsme narazily i na zbytky sněhu. Večer jsme vyráběly vesmírné moduly pro vajíčka.

Kvalitu a bezpečnost jsme testovaly puštěním modulu i s vajíčkem z balkonu.

V neděli jsme šly do kostela a poté hrály závěrečnou hru. Pak jsme se už jen sbalily, naobědvaly a jely domů. Výpravu jsem si užila a doufám, že to mají stejně i ostatní.

Barča

Setkání

- Pravidelná **setkání Život z víry** pokračují zajímavým tématem *Ježíš v Písmu svatém*. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý (kromě 30. 4.) od 19 hod. na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme každé úterý (kromě 30. 4.) od 20.15 na faru.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – 8. 4. 2024 od 19.15 v KCMT. Slovo života na duben: *„Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost.“* (Sk 4,33) Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno, nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. **V březnu se sejdem 3., 10., 17. a 24. 4.** Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knížní obchůdek

Radost z Boha, Sestra MARY DAVID – DORON

Nauka sestry Mary David je hluboká, prožitá, a zároveň velice „při zemi“. Je z ní cítit nejen nezlomná chuť žít a naplnit svůj život dobrem, ale i vřelé lidské srdce, porozumění pro lidskou slabost a nestálost. Zjevně se v mnohém inspirovala svatou Terezíí z Lisieux a také svatým králem Davidem, po němž přijala své řeholní jméno. Až na výjimky

v knize najdeme její úvahy nad otázkami, které si nekladou zdaleka jen mniši a mnišky: Jak žít v osobním vztahu s Bohem, kterého nevidíme? Co si počít se svými emocemi? Kde čerpat radost a naději uprostřed zkoušek a nesnází? Jak zvládat život s lidmi, kteří nám nesedí? Jak dělat velká životní rozhodnutí? Co je smyslem utrpení, jak se dá „zužítkovat“, když ho nelze odstranit? A tak dále... Není divu, že svěží duchovní nauka sestry Mary David oslovuje stále větší množství lidí.

Sestra Mary David (vlastním jménem Michelle F. Totah, 1957–2017) žila jako mniška v benediktinském opatství svaté Cecilie, které se nachází na Isle of Wight v Anglii. V roce 1985 ukončila slibnou pedagogickou kariéru a k údivu rodiny i přátel vstoupila do kláštera. Po dvě desetiletí až do své předčasné smrti doprovázela novicky, a to s velkým zápalem, moudrostí a vtípem.

DOBŘÝ ŽIVOT, patnáct pravidel pro dobrý život podle papeže Františka, papež František – Albatros
Nechat se prostoupit láskou – to je dobrý život. To je to největší a nejkrásnější, co si můžeme navzájem dát. Rozpoznání a přijetí milosti nám ale mohou někdy ztěžovat existenční obtíže, pesimismus či cynismus. Jak ale papež František ujišťuje, život se stává krásným právě tehdy, když svá srdce otevřeme lásce a milosrdenství. Nikdy není pozdě, vždy lze začít znovu. Inspirujte se patnácti pravidly pro dobrý život podle papeže Františka a plně vychutnejte zázrak, jímž lidský život je.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za docenění role ženy

Modleme se, aby ženám v každé kultuře byla přiznána jejich důstojnost a bohatství a aby ustala diskriminace, které v různých částech světa čelí.

Národní úmysl: Za nově pokřtěné

Modleme se za ty, kdo byli o Velikonocích pokřtěni, aby vytrvali v následování Krista.

fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), **Foto:** Anna Procházková a spol.,

Grafika: Jakub Šilhavý / **Za obsah odpovídá:** P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /

Archiv: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–20.00
- úterý 15.30–21.00
- středa 15.30–20.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

1.4. státní svátek – zavřeno

Pravidelné bohoslužby

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělení bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Miličovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	–
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	–
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	–	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	–	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

DUBEN

v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
3. 4.	18.40	Duchovní obnova na téma: Svátost manželství
7. 4.	15.00	Taneční odpoledne s kapelou Hvězdný prach
	-18.00	Vstupné pro jednotlivce 100 Kč, pro pár 190 Kč. Lahodné občerstvení poskytne kavárna Cafe Terezie.
10. 4.	18.40	Duchovní obnova na téma: Svátost kněžství
11. 4.	19.00	ZMT s teoretickým fyzikem Vojtěchem Witzanym V. W. působí v Ústavu teoretické fyziky Matematickofyzikální fakulty UK. Lidé se vždy snažili pochopit, jak funguje vesmír. V čem je výzkum vesmíru prospěšný celé společnosti? Jak se liší vědecké prostředí v Česku od toho v Irsku a Německu? A jak se prolíná křesťanská víra s prací astrofyzika?
14. 4.	18.00	Jarní smyčcový koncert v podání smyčcového souboru ARCHI při ZUŠ v Kolíně. Na programu zazní J. Sibelius: Impromptu č. 5, J. Ph. Telemann: Violový koncert - 4. Presto (sólo na violu Tomáš Kováč), J. S. Bach: Air, S. Rachmaninov: Rapsodie na téma N. Paganiniho a další. Doporučené vstupné 100 Kč.
18. 4.	19.00	ZMT NAD UMĚNÍM ŽIVOTA – Jsem, nebo nejsem? O závislostech, abych se v nich vyznal. Závislost, slovo ve společnosti hojně používané, ale málokdy správně používané. Zvu vás na krátkou seznamku, jak poznat závislosti. Kde je hranice, co je vlastně vůbec závislost, kdy bych ji měl již řešit a komu mohu říci o pomoc. To vše se dozvíte. S Mgr. Petrem Fuliérem – terapeutem, supervizorem a koučem, který má v této oblasti bohaté zkušenosti.
27. 4.		Farní pouť na Svatou Horu Bližší informace na kcmt.cz
28. 4.	17.00	Coffee story Divadelní komedie pod režii Šárky Fenykové. V podání ADS Křemen z Brna

Pravidelný program:

- **Cvičení nejen pro seniory** – každý pátek od 9.15 a 10. 30. Sraz u věže kostela
- **Café Terezie** – pondělí 15.30-20.00, úterý 15.30-21.00, středa 15.30-20.00